

Czwartek, 20 września 2012 r.

1 Kor 15, 1-11; Ps 118; Łk 7, 36-50

*Świętych męczenników Andrzeja Kim Taegon, prezbitera
Pawła Chong Hasang i Towarzyszy*

„Gdyby on był prorokiem, wiedziałby, co to za jedna i jaka to jest ta kobieta, która się Go dotyka” (Łk 7, 39) tak reaguje Szymon – faryzeusz, przyjmujący w swym domu Jezusa na czuły gest kobiety, która „prowadziła w mieście życie grzeszne” a teraz obmywa łzami stopy Mistrza i wyciera je swymi włosami. Jezus w odpowiedzi przytacza przypowieść o dwóch dłużnikach a następnie dodaje: „Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała. A ten, komu mało się odpuszcza, mało miłuje”. Sama kobieta, do niedawna jeszcze grzesznica, słyszy z ust Chrystusa: „Odpuszczone są twoje grzechy. (...) Twoja wiara cię ocaliła, idź w pokoju”. (Łk 7, 47.50) W kontekście tych słów nie dziwi nas zachowanie kobiety. Doświadczenie przebaczącej miłości Jezusa wyzwoliło w jej sercu olbrzymie pokłady miłości.

W miejscowości Cascia we Włoszech przyznawana jest szczególna nagroda. Nosi ona imię św. Rity. Siostry augustianki wręczają ją co roku trzem kobietom, które potrafiły wznieść się ponad uprzedzenia i przebaczyć osobom, które wobec nich zawiniły. Wśród laureatek nagrody są także dwie Polki: pani Marianna Popiełuszko, która z serca przebaczyła mordercom jej syna – bł. ks. Jerzego i modli się o ich nawrócenie oraz piosenkarka Eleni, która znajdując moc w wierze, wybaczyła zabójcy swej 17 letniej córki – Afrodyty.

Nie można być dobrym wychowawcą bez umiejętności przebaczenia. Określenie „umiejętność przebaczenia” nie jest tu przypadkowe. Nie chodzi tylko to ty, by przebaczyć, ale by przebaczyć w umiejętny sposób. Przebaczenie wychowankowi nie może polegać na pobłażaniu jego słabościom, powinno być też dalekie od naiwności. Należy także wystrzegać się „wybaczenia” powodowanego wygodnictwem - stawianie wymagań i konsekwencja w ich egzekwowaniu kosztuje nieraz sporo wysiłku i może się zdarzyć, że wychowawca woli machnąć ręką i przejść nad niektórymi błędami dziecka do porządku dziennego, jak gdyby nic się nie stało. Wybaczenie w procesie wychowania musi być zawsze wynikiem przemyślanej, pozytywnej decyzji poprzedzonej odpowiednią postawą wychowanka. W przypadku, gdy trudno o taką postawę, należy najpierw pomóc dziecku ją osiągnąć – a wtedy wybaczenie będzie miało sens i przyniesie błogosławione owoce w życiu wychowanka, bo „ten komu mało się odpuszcza, mało miłuje”.

Modlitwa wiernych:

Dziękując Bogu za Jego przebaczącą miłość, wnieśmy do Niego nasze prośby i błagania:

1. *Módlmy się za Ojca Świętego Benedykta XVI, biskupów i prezbiterów, aby zlecona im przez Chrystusa postęga jednania przynosiła błogosławione owoce. Ciebie prosimy...*
2. *Módlmy się za wszystkich wychowawców, nauczycieli i katechetów, aby z wyrozumiałością przyjmowali błędy swych podopiecznych i byli gotowi zawsze wybaczać ich przewinienia.*
3. *Módlmy się za tych, którzy żyją w niewoli grzechu, aby odnaleźli drogę powrotu do Chrystusa i otworzyli się na Jego uzdrawiającą łaskę.*
4. *Módlmy się w intencji tych, którzy nie potrafią przebaczyć samym sobie, aby powierzyli swoje zranienia Jezusowi, pragnącemu być lekarzem naszych serc.*
5. *Módlmy się za zmarłych kapłanów, nauczycieli i wychowawców, których Pan postawił na drodze naszego życia, aby mogli przebywać tam, gdzie nie ma już cierpienia ani śmierci.*
6. *Módlmy się za nas samych, abyśmy tak jak kobieta z dzisiejszej Ewangelii potrafili okazywać wdzięczność miłosiernemu Bogu za to, że przebacza nam nasze grzechy, kiedy tylko jesteśmy gotowi do Niego wrócić.*

Boże bogaty w miłosierdzie, dziękujemy Ci za Twoją nieskończoną miłość. Przyjmij nasze prośby i spraw, byśmy zawsze umieli przebaczać bliźnim ich przewinienia. Przez Chrystusa Pana naszego